

Motion till riksdagen 2005/06:Kr316

av Tasso Stafilidis (v)

Invandrade scenkonstarets ställning

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om att aktivt stödja insatser för att stärka invandrade scenkonstarets ställning.

Bakgrund

Insatser för att öka invandrade scenartisters ställning på arbetsmarknaden har inte skett i tillräcklig utsträckning. De scenartister som inte har en godkänd högskoleutbildning eller på annat sätt motsvarar kraven för att vara inskrivna vid Arbetsförmedlingen Kultur är heller inte berättigade till kurser med aktivitetsstöd. Artister som är medlemmar i Teaterförbundet eller annat fackförbund, men inte motsvarar kraven för att vara inskrivna vid Arbetsförmedlingen Kultur, har inte möjlighet att gå så långa utbildningar eftersom reglerna för a-kassa säger att du inte kan gå kurs och samtidigt uppbära ersättning. Ulla Svedin, skådespelare och ordförande för projekt Trappan, som arbetar med kompetensutveckling för scenartister inom Västra Götalandsregionen, säger:

Jag tycker det påminner om när jag som arbetarbarn på 1960- och 1970-talen såg TV-serier och filmer som gjorde anspråk på att beskriva min verklighet. Jodå, jag kunde nog känna igen allt det som beskrevs som elände. Fylla, gråtande barn och blåslagna kvinnor, men vad var det som fick människorna att överleva, i vad bestod glädjen och kärleken, vilka var drömmarna? Det visste inte dessa välmenande medel- och överklassmänniskor som skulle solidarisera sig. Nu gör vi likadant, vi identifierar ”problemen” utifrån vår svenska horisont och så anställer vi en ”invandrare” när allt redan är färdigt och tänkt och så skall hon eller han passa in i vårt tänkta mönster. Det som måste till är att människor med annan etnisk bakgrund än svensk/nordisk kommer in på teatramå på längre kontrakt i skådespelarensensemblerna. Naturligtvis gäller detta även övrig personal som redan idag är mer blandad. I andra artistgrupper som dansare och sångare återfinns också fler med annan etnisk bakgrund än

Fel! Okänt namn på

svensk/nordisk bl.a. beroende på att språket inte är lika viktigt där som i talteatern.

Vi måste ha en representation som motsvarar andelen artister med annan etnisk bakgrund än svensk/nordisk i landet även i talteatern. Nu när medvetenheten i verksamheterna ökar och anslagsgivarna ställer krav kommer nog snart en situation då arbetsgivarna slåss om de invandrade artister som finns kvar på arbetsmarknaden. Då kan vi göra en insats genom att ta emot dem som kommer hit med en adekvat utbildning från ett annat land i bagaget. Vi kan ge dem, och de som redan finns i landet och som p.g.a. språket haft svårt att hävda sig på arbetsmarknaden, språkträning med inriktning på branschen, där de får undervisning om vilken värld de "träder" in i och där de får kontakt med arbetsgivare redan under utbildningen. Det finns modeller för hur detta går till hos vuxenutbildningen i Göteborg, där man varit framgångsrik med vårdpersonal. (Arbetsförmedlingen på Lindholmen har ett specifikt uppdrag att ta emot invandrare och arbeta för att de skall komma in på arbetsmarknaden utifrån de kunskaper de bär med sig från sina hemländer.) Efter avslutad kurs ges möjlighet till validering.

Verksamheten drivs med ett jämställdhets- och genusperspektiv.

Bland annat ur ett mångfaldsperspektiv är det ytterst viktigt att hitta nya vägar för att stödja invandrade scenkonstartister. Ett sätt är att aktivt stödja sådan verksamhet som Trappan bedriver i Västra Götaland. Enligt min mening bör regeringen aktivt stödja insatser för att stärka invandrade scenkonstartisters ställning på arbetsmarknaden. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Stockholm den 3 oktober 2005

Tasso Stafilidis (v)